

לזכר טוב זכרון לפני ה' ולזכרון לבני ישראל ולסימן טוב

שנת ר"ן ג"ר ה' נשמת אדם או הייתי בן עשרים שנה
הייתי מלמד תלמידים בעיר רוביק"ו ורחוקה מהעיר מהודרה פירא"א כמהלך יום.

נראה אלי בחלום בליל שבת בפרשת בשלח: איך הייתי בעלייה אחת, והיא
ממש על גבי בית המדרש אשר הייתי לומד ומלמד בתוכו, [שהיה בית המדרש שלי
באמת ובאמונה בעלייה על בית תחתון, ונראה אלי בחלומי שהיתה עליה על
גבי עלייה דהיינו תחתיים שניים ושלישים], והייתי יושב בחלומי בעלייה העליונה
על ספסל ולפני שלחן ערוך והייתי יושב בראש הספסל אצל ראש השלחן בצד
דרום, כי היה השלחן ארכו בין דרום לצפון, וכנגדי מצד מזרח היה ספסל אחר
אצל השלחן והספסלין ארכן כאורך השלחן, ושם כנגדי יושב על ראש הספסל
האחר אצל ראש השלחן אדם זקן מאד ובעל זקן לבן בשערות ארוכות, ואחוריו
היה סמוך לכותל, והכותל היה לצד מזרח אורך הכותל בין דרום לצפון, כמו
שהיו השלחן והספסלים בין דרום לצפון כנזכר, לפני הזקן המהודר כנגד פני.

וישאלני הזקן ויאמר אלי בזה הלשון הקדש באהבה כאהבת האב אל הבן ויאמר:
בני מי היה גדול בנביאים?

אמרתי אליו גם כן הכל בלשון הקדש: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אז!
אמר אלי: אם כן למה לא עשה משה כשאר הנביאים שהיו אומרים בנבואתם
הנחמות קודם זמן קיום הנחמות, כך היה ראוי למשה לומר השירה קודם טביעת
המצריים בים, וזה היה לו לכבוד ולתפארת להראות לישראל נבואתו האמתית
שהיה יודע שיטבעו המצריים בים, כמו שעשו שאר הנביאים שלא היתה מעלתן
כמותו?

אמרתי אליו גם אני בלשון הקדש: כי ידע משה על רוב עם ישראל שלא
היו חזקים באמונה אמר בדעתו אם אשיר את השירה קודם שיראו ישראל מיתת
המצריים בים לא ישירו עמי את השירה, על זה אמתין שיראו ישראל מפלת
המצריים כדי שיזכו כל ישראל לשורר את השירה עמי.
עד כאן היו דברי ושתק הזקן וקבל תשובתי בשמחה.

*

אתר הדברים האלה היה דבר ה' אלי אברהם במחזה לאמר כי תשובתי
אמתית, כי הפסוקים רומזים זה הענין, דכתיב „וירא ישראל את מצרים מת על
שפת הים וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את
ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו“, מכלל שעד עתה לא היו חזקים באמונה; „אז ישיר
משה ובני ישראל את השירה“. כלומר אז כשראו הנס ישיר משה ובני ישראל את
השירה, ומשה זכה וזיכה את הרבים. אבל אם לא היו רואים הנס לא היו אומרים
עם משה את השירה.

*

וכל ימי אמרתי בדעתי כי אותו הזקן הנזכר אשר ראיתי בחלום ודבר עמי ואני עמו הדברים הנזכרים היה אליהו הנביא זכור לטוב. שנגלה אלי בחלום בזכות אבותי הקדושים ז"ל כי מזרע המאור הגדול רש"י ז"ל אנחנו.

*

אחר כך מצאתי בתשובות מהר"ם ז"ל שכתב בסימן שכ"ח וזה לשונו: "מצאתי בשם הר"ר ברוך שספר, שפעם אחת אכל רבינו אפרים ז"ל מדג שקורין בורבוטא, ובלילה נראה לו זקן אחד בעל שיבה ובעל שער והדר פנים ומגודל זקן והביא לו קופה שרצים ואמר לו קום אכול. ונרתע מאד ואמר לו והלא שרצים הם, אמר לו כך אלו מותרין כמו אותם שאכלת היום, ובהקיצו ידע כי אליהו ז"ל נגלה לו, ומהיום ההוא והלאה פירש מהם". עכ"ל.

*

ואני אברהם טריביש צרפתי, כשמצאתי זאת התשובה שנגלה בחלום אליהו זכור לטוב לרבינו אפרים ז"ל בדמות זקן בעל שיבה ובעל שער, אמרתי אם כן הזקן שנראה אלי בחלום בעל שיבה ובעל שער בודאי היה אליהו הנביא זכור לטוב.

וכל ימי לא שקטתי ולא נחתי מלעסוק בתורה.

גם הוצרכתי לכתוב פסקים בדינים במצות ה' ברה

ולחלוק לשם שמים כהלל ושמאי כשורה.

עם חכמים גדולים כאשר כל אחד מהם דין הורה.

*

וחברתי גם כן ספר ברכת אברהם

להוכיח לברך ענ"י בבית הכנסת בצפרא,

ולא בביתו בשעת הנטילה מהמטה היתה התעורה,

ונתגלגלו בו שלש מאות דינים לדעתי בפלפול נורא.

**